

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

I. ÚS 700/2024-28

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu Jany Baricovej a sudcov Miroslava Duriša a Miloša Maďara (sudca spravodajca) v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľky **MATUŠÍKOVÁ & PARTNERS s. r. o.**, Rudnayovo námestie 1, Bratislava, zastúpenej Advokátska kancelária JUDr. Romana Bdžochová, s. r. o., Rudnayovo námestie 1, Bratislava, proti postupu Mestského súdu Bratislava I (predtým Okresného súdu Bratislava III) v konaní vedenom pod sp. zn. B3-3T/84/2020 takto

r o z h o d o l :

Ústavnej sťažnosti **n e v y h o v u j e .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľky

1. Sťažovateľka sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 25. novembra 2024 domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), základného práva vlastníť majetok podľa čl. 20 ods. 1 ústavy, svojho práva na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) a svojho práva na pokojné užívanie majetku podľa čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dodatkový protokol“) postupom mestského súdu v konaní o priznaní nároku na odmenu a náhradu hotových výdavkov obhajcu podľa § 553 Trestného poriadku. Žiada priznať primerané finančné zadosťučinenie 3 000 eur, náhradu trov konania a mestskému súdu prikázať konať bez zbytočných prietahov.

2. Sťažovateľka bola v trestnej veci vedenej v tom čase na Okresnom súde Bratislava III pod sp. zn. 0Tp/759/2020 ustanovená opatrením okresného súdu z 8. júna 2020 ako obhajca obvineného [REDAKOVANÉ]. Predmetné konanie bolo právoplatné skončené 18. mája 2021 rozsudkom okresného súdu sp. zn. 3T/84/2020. Podaním z 19. mája 2021 si vyčíslila trovy obhajoby vo výške 927,36 eur. Uznesením sp. zn. 3T/84/2020 z 8. novembra 2021 okresný súd priznal sťažovateľke

náhradu trov obhajoby vo výške 689,24 eur. Proti uvedenému uzneseniu podala v zákonom stanovenej lehote sťažnosť z 25. novembra 2021, o ktorej však nebolo rozhodnuté.

3. Po reorganizácii súdnictva je predmetná vec vedená na mestskom súde. Vzhľadom na nečinnosť mestského súdu sťažovateľka podala 7. marca 2024 urgenciu s výzvou na rozhodnutie o podanej sťažnosti. Napriek uvedenému súd zostal aj ďalej nečinný a dosiaľ o nároku sťažovateľky nerozhodol.

II.

Argumentácia sťažovateľky

4. Sťažovateľka vo svojej sťažnostnej argumentácii namieta dĺžku konania, t. j. 3 a pol roka, ktorú považuje za neakceptovateľnú, a súčasne poukazuje na jednotlivé skutočnosti, ktoré sú rozhodné pre posúdenie vzniku prieťahov podľa čl. 48 ods. ústavy a čl. 6 ods. 1 dohovoru:

4.1. K zložitosti veci uvádza, že rozhodovanie o priznaní a výške náhrady trov konania tvorí bežnú súčasť rozhodovacej činnosti všeobecných súdov a dodáva, že nič v konaní nesignalizuje skutkovú ani právnu zložitosť veci, ktorá by odôvodňovala také dlhé trvanie konania.

4.2. Vo vzťahu k správaniu poukazuje na svoju aktivitu v napadnutom konaní aj nad rámec bežného postupu (vyčíslenie trov konania bezprostredne po právoplatnosti rozsudku a včasné podanie sťažnosti proti uzneseniu) a na pretrvávajúcu nečinnosť súdu.

4.3. Postup samotného súdu charakterizuje ako absolútnu nečinnosť, ktorý napriek relatívnej jednoduchosti veci nielenže nekoná, ale aj ignoruje podania sťažovateľky.

4.4. K významu konania pre sťažovateľku zdôrazňuje jednak právoplatné skončenie konania, v ktorom bola ako advokátka *ex officio* ustanovená ako obhajca, a jednak splnenie všetkých povinností a včasného uplatnenia jej práva na priznanie nároku na odmenu. Napriek uvedenému nedisponuje právoplatným rozhodnutím o priznaní nároku na odmenu a náhradu hotových výdavkov obhajcu. Nečinnosť mestského súdu jej znemožňuje domôcť sa svojho nároku.

5. Sťažovateľka namieta aj porušenie svojho vlastníckeho práva podľa čl. 20 ods. 1 ústavy a podľa čl. 1 dodatkového protokolu a ústavne neakceptovateľné marenie nadobudnutia majetku – peňazí, ktoré malo nastať v dôsledku dlhodobého nekonania mestského súdu. V závere systematicky sumarizuje dôvody, pre ktoré si uplatňuje primerané finančné zadostučinenie.

III.

Vyjadrenie mestského súdu a replika sťažovateľky

III.1. Vyjadrenie mestského súdu:

6. Na ústavnú sťažnosť reagoval predseda mestského súdu listom sp. zn. 1SprV/17/2025, doručeným ústavnému súdu 22. januára 2025, v ktorom uviedol, že o priznaní odmeny a náhrady hotových výdavkov sťažovateľke bolo rozhodnuté uznesením sp. zn. B3-37/84/2020 z 8. novembra 2021. Proti tomuto sťažovateľka podala 25. novembra 2021 sťažnosť, o ktorej bolo rozhodnuté uznesením z 9. marca 2023 tak, že pôvodné uznesenie bolo zrušené a sťažovateľke bola priznaná odmena a náhrada hotových výdavkov. Toto bolo sťažovateľke doručené 12. apríla 2023. Následne po nadobudnutí právoplatnosti 4. mája 2023 bolo predmetné uznesenie predložené učtárni na úhradu, ktorá odmenu a náhradu hotových výdavkov sťažovateľke uhradila 15. júna 2023.

7. Z vykonaného šetrenia skonštatoval, že mestský súd v napadnutom konaní spôsobil priet'ahy pri rozhodovaní o s'ťažnosti s'ťažovateľky proti uzneseniu o priznaní odmeny a náhrady hotových výdavkov z 8. novembra 2021. Konečné rozhodnutie ponecháva na zváženie ústavnému súdu a v prípade záveru o porušení práva s'ťažovateľky žiada, aby súd zvážil dôvodnosť a primeranosť finančného zadosťučinenia a nepriznal s'ťažovateľke finančné zadosťučinenie, a to najmä s ohľadom na skutočnosť, že v prejednávanej veci súdu konal v súlade s právnymi predpismi.

III.2. Replika s'ťažovateľky:

8. S'ťažovateľka vo svojej replike, doručenej ústavnému súdu 28. januára 2025, uviedla, že po vykonanej opätovnej kontrole v účtovníctve spoločnosti došlo zrejme nedopatrením k prehliadnutiu platby – trovy konania povinnej obhajoby. Bez ohľadu na uvedené aj s poukazom na vyjadrenie samotného odporcu musí konštatovať, že v rámci rozhodovania o náhrade trov obhajoby v predmetnej veci došlo v zmysle ustálenej rozhodovacej praxe k priet'ahom v predmetnom konaní a porušeniu práv s'ťažovateľky. Preto v celosti zotrváva na podanej s'ťažnosti s výnimkou žiadosti o uloženie príkazu mestskému súdu, aby vo veci konal a rozhodol, v ktorej časti berie svoju s'ťažnosť späť. Súčasne s'ťažovateľka vyčíslila aj nárok na náhradu trov konania o ústavnej s'ťažnosti.

IV.

Posúdenie dôvodnosti ústavnej s'ťažnosti

9. Podstatou argumentácie obsiahnutej v ústavnej s'ťažnosti je tvrdenie o porušení základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov (čl. 48 ods. 2 ústavy), resp. práva na prejednanie veci v primeranej lehote (čl. 6 ods. 1 dohovoru) a základného práva vlastníť majetok (čl. 20 ods. 1 ústavy, čl. 1 dodatkového protokolu) v dôsledku nečinnosti mestského súdu pri rozhodovaní o s'ťažnosti s'ťažovateľky proti uzneseniu vyššieho súdneho úradníka o odmene za poskytovanie právnej pomoci odsúdenému.

10. Posudzujúc obsah vyjadrenia predsedu mestského súdu, vyjadrenia s'ťažovateľky a obsah vyžiadaného spisového materiálu, ústavný súd považuje za nesporné, že o s'ťažnosti s'ťažovateľky proti rozhodnutiu vyššieho súdneho úradníka z 8. novembra 2021, doručenej súdu 25. novembra 2021, bolo v čase podania ústavnej s'ťažnosti (25. novembra 2024) právoplatne rozhodnuté uznesením mestského súdu z 9. marca 2023. Ústavný súd mal zo spisového materiálu ďalej za preukázané, že predmetné uznesenie bolo s'ťažovateľke doručené (12. apríl 2023) a platba bola uhradená (16. máj 2023).

11. Pre ústavný súd bolo preto podstatné, že v čase podania ústavnej s'ťažnosti bolo napadnuté konanie už právoplatne skončené a právna neistota s'ťažovateľky už odstránená. V tejto súvislosti je nutné zdôrazniť, že ochrana s'ťažovateľom namietanému základného právu sa poskytuje len vtedy, ak bola uplatnená v čase, keď namietané porušenie mohlo ešte trvať (Mazurek proti Slovenskej republike, s'ťažnosť č. 16970/05, ďalej napr. I. ÚS 116/02, IV. ÚS 637/2013, II. ÚS 176/2019).

12. Keďže v čase doručenia ústavnej s'ťažnosti ústavnému súdu už nedochádzalo k porušovaniu označených základných práv, ústavný súd podľa § 133 ods. 1 zákona č. 14/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov

a contrario ústavnej sťažnosti sťažovateľky v celom rozsahu nevyhovel, pretože konanie o takej ústavnej sťažnosti pred ústavným súdom už nie je spôsobilé naplniť účel ochrany, ktorý ústavný súd poskytuje vo vzťahu k základnému právu na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov (napr. II. ÚS 55/02, IV. ÚS 223/2010, III. ÚS 462/2017, II. ÚS 464/2018).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 13. februára 2025

Jana Baricová
predsedníčka senátu